

## Arrest

nr. 205 058 van 7 juni 2018  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 juni 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 juni 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 juni 2017 geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering af (bijlage 13septies).

Op dezelfde dag legt hij de verzoeker een inreisverbod van vier jaar op (bijlage 13sexies).

1.2. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten, en ze is als volgt gemotiveerd:

*“Bevel om het grondgebied te verlaten*

*Aan de Heer, die verklaart te heten:*

*naam: T.*

*voornaam: A.*

*geboortedatum: 03.08.1974*

*geboorteplaats: Erevan*

*nationaliteit: Armenië*

*In voorkomend geval, ALIAS:*

*K. A. (°3.08.1974) - Armenië*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel / volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:*

*Artikel 7, alinea 1:*

*X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

*Betrokkene verblijft op het Schengen grondgebied zonder geldig visum.*

*X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

*Betrokkene heeft tijdens zijn verblijf in België niet nagelaten om inbreuken te plegen op de openbare orde. Ten laste van op 20.06.2017 een pv opgesteld wegens valsheid in geschriften en gebruik van een vals visum (PV AN.21.F1.515448/2017) en een PV wegens aanmatiging van naam (PV AN.22.F1.515449/2017).*

*Op 1.06.2011 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf en een geldboete wegens diefstal.*

*Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:*

*X artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*

*Betrokkene legt valse of vervalste documenten voor aan de politie. Betrokkene legt namelijk tijdens zijn arrestatie op 20.06.2017 door FGP Antwerpen een vals visum type C voor.*

*Daarnaast maakt betrokkene gebruik van verschillende identiteiten. Op het moment van zijn arrestatie op 20.06.2017 is betrokkene in het bezit van een Armeens paspoort op naam van K. A. (°3.08.1974). Ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruikte betrokkene in het verleden echter een andere identiteit, namelijk T. (°3.08.1974) en legde hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag ook een paspoort neer met deze naam. In die zin bestaat er een risico op onderduiken.*

*X artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

*Betrokkene heeft tijdens zijn verblijf in België niet nagelaten om inbreuken te plegen op de openbare orde. Ten laste van betrokkene werd op 20.06.2017 een PV opgesteld wegens valsheid in geschriften en gebruik van een vals visum (PV AN.21.F1.515448/2017) en een PV wegens aanmatiging van naam (PV AN.22.F1.515449/2017).*

*Op 1.06.2011 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf en een geldboete wegens diefstal.*

*El artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat hem aangetekend werd verstuurd op 28.09.2012 (bijlage 13qq van 25.09.2012) en een bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 1.03.20107 (bijlage 26bis van 1.03.2007) en 25.07.2016 (bijlage 13 van 9.06.2016).*

*Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een afgewezen verblijfsaanvraag, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Een dwangverwijdering is proportioneel. Geen termijn wordt, gelet op wat vooraf gaat, toegekend.*

*Terugleiding naar de grens*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:**

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:*

*Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.*

*Betrokkene kwam volgens zijn asielverklaring naar België op 30.01.2007 en diende diezelfde dag een asielaanvraag in. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 17.09.2012. Op 1.03.2007 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten geldig 05 dagen (bijlage 26bis). Tegen deze beslissing heeft betrokkene een dringend beroep ingesteld. Op 23.02.2012 werd betrokkenes asielaanvraag door het CGVS geweigerd. Na een schorsend beroep werd betrokkenes asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RW op 24.09.2012. Betrokkene ontving vervolgens op 28.09.2012 per aangetekend schrijven een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq van 25.09.2012) geldig 30 dagen.*

*Uit de vaststelling dat uit diepgaand onderzoek van het CGVS en de RW is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria vervat in de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het administratief dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RW de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd, dat betrokkene bij zijn verwijdering een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.*

*Betrokkene heeft tijdens zijn verblijf in België niet nagelaten om inbreuken te plegen op de openbare orde. Op 1.06.2011 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf en een geldboete wegens diefstal.*

*Tijdens zijn arrestatie door FGP Antwerpen op 20.06.2017 legt betrokkene valse of vervalste documenten voor aan de politie.*

*Betrokkene legt namelijk een vals visum type C voor. Daarnaast maakt betrokkene gebruik van verschillende identiteiten. Op het moment van zijn arrestatie op 20.06.2017 is betrokkene in het bezit van een Armeens paspoort op naam van X (3.08.1974), Ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruikte betrokkene in het verleden echter een andere identiteit, namelijk X (°3.08.1974) en legde hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag ook een paspoort neer met deze naam. In die zin bestaat er een risico op onderduiken. Ten laste van betrokkene werd op 20.06.2017 een PV opgesteld wegens valsheid in geschriften en gebruik van een vals visum (PV AN.21.F1.515448/2017) en een PV wegens aanmatiging van naam (PV AN.22.F1.515449/2017).*

*Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.*

## Vasthouding

### REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

*Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 16 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat hem aangetekend werd verstuurd op 28.09.2012 (bijlage 13qq van 25-09.2012) en een bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 1.03.20107 (bijlage 26bis van 1.03.2007) en 25.07.2016 (bijlage 13 van 9.06.2016).*

*Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.*

*Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden/de overname te vragen aan Armenië."*

De tweede bestreden beslissing betreft het inreisverbod, en ze is als volgt gemotiveerd:

*"Aan de Heer, die verklaart te heten:*

*Naam : T.*

*voornaam : A.*

*geboortedatum : 03.08.1974*

*geboorteplaats : Erevan*

*nationaliteit : Armenië*

*In voorkomend geval, ALIAS:*

*K. A. (°3.08.1974) - Armenië*

*wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,*

*voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

De beslissing tot verwijdering van 20.06.2017 gaat gepaard met dit inreisverbod

### REDEN VAN DE BESLISSING:

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat hem aangetekend werd verstuurd op 28.09.2012 (bijlage 13qq van 25.09.2012) en een bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 1.03.20107 (bijlage 26bis van 1.03.2007) en 25.07.2016 (bijlage 13 van 9.06.2016). Verschillende vroegere beslissingen tot verwijdering werden dus niet uitgevoerd. Betrokkene weigert hardnekkig aan de terugkeerverplichting te voldoen.*

*Betrokkene heeft tijdens zijn verblijf in België niet nagelaten om inbreuken te plegen op de openbare orde. Op 1.06.2011 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf en een geldboete wegens diefstal.*

*Tijdens zijn arrestatie door FGP Antwerpen op 20.06.2017 legt betrokkene valse of vervalste documenten voor aan de politie.*

*Betrokkene legt namelijk een vals visum type C voor. Daarnaast maakt betrokkene gebruik van verschillende identiteiten. Op het moment van zijn arrestatie op 20.06.2017 is betrokkene in het bezit van een Armeens paspoort op naam van K. A. (°3.08.1974). Ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruikte betrokkene in het verleden echter een andere identiteit, namelijk T. A. (°3.08.1974) en legde hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag ook een paspoort neer met deze naam. In die zin bestaat*

er een risico op onderduiken. Ten laste van betrokkene werd op 20.06.2017 een PV opgesteld wegens valsheid in geschriften en gebruik van een vals visum (PV AN.21.F1.515448/2017) en een PV wegens aanmatiging van naam (PV AN.22.F1.515449/2017).

Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74/11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod opgelegd.

Vier jaar

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

X  de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie aangegaan uitsluitend om toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden

De asielaanvraag, (die helemaal niet onredelijk lang heeft geduurd) werd na grondig onderzoek negatief afgesloten, waaruit kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Tijdens zijn arrestatie door FGP Antwerpen op 20.06.2017 legt betrokkene valse of vervalste documenten voor aan de politie.

Betrokkene legt namelijk een vals visum type C voor. Daarnaast maakt betrokkene gebruik van verschillende identiteiten. Op het moment van zijn arrestatie op 20.06.2017 is betrokkene in het bezit van een Armeens paspoort op naam van K. A. (°3.08.1974). Ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruikte betrokkene in het verleden echter een andere identiteit, namelijk T. A. (°3.08.1974) en legde hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag ook een paspoort neer met deze naam. In die zin bestaat er een risico op onderduiken. Ten laste van betrokkene werd op 20.06.2017 een PV opgesteld wegens valsheid in geschriften en gebruik van een vals visum (PV AN.21.F1.515448/2017) en een PV wegens aanmatiging van naam (PV AN.22.F1.515449/2017).

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden ten einde in België te kunnen verblijven. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.”

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang voor zover het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. Voor zover de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving vervat in de eerste bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering voor wat betreft dat gedeelte onontvankelijk is.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Daarom kan voor de interpretatie van de

verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (cf. RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153.761).

Uit de stukken van het administratief dossier, en meer bepaald het 'verslag van vertrek' blijkt dat de verzoeker op 27 juli 2017 gerepatriëerd werd naar Armenië via Polen. Betrokkene is zonder verzet vertrokken. De eerste bestreden beslissing is dan ook uit het rechtsverkeer verdwenen en het beroep is zonder voorwerp geworden voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing. De raadsman van de verzoeker stelt ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid.

De partijen betwisten niet dat de verzoeker op 27 juli 2017 werd gerepatriëerd naar zijn land van herkomst. Daarom moet worden vastgesteld dat er uitvoering werd gegeven aan de eerste bestreden beslissing waardoor blijkt dat deze beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat het beroep zonder voorwerp is geworden voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de raadsman van de verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid.

Het beroep is onontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Het beroep zal verder enkel worden behandeld voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, namelijk het inreisverbod.

### 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

De verzoeker licht het enig middel als volgt toe:

*"(...) schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980*

*Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 i.v.m. de formele motivatie van administratieve aktes.*

*Schending van het algemeen principe dat de administratie rekening dient te houden met alle pertinente elementen van de zaak.*

*Schending van artikel 8 E.V.R.M.*

*Schending van artikel 3 E.V.R*

*Overwegende dat de administratie duidelijk geen rekening heeft gehouden met alle pertinente elementen van de zaak .*

*zo werd geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker eind 2016 zelf terug is gekeerd.*

*Dat hij geprobeerd heeft om in eigen land opnieuw een leven op te bouwen.*

*dat hij er opnieuw in gevaar was en dat hij het land niet uit kon op eigen naam.*

*Dat hij aldus genoodzaakt was op een andere naam een visum aan te vragen.*

*Bovendien wordt verwezen naar een veroordeling in 2011 maar daar wordt niet vermeld dat verzoeker een volledige opschorting van straf heeft gekregen omdat het om vrij geringe feiten ging nl een diefstal van sigaretten.*

*Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker tot driemaal toe een aanvraag heeft gedaan om te werken.*

*Dat daar steeds negatief werd op geantwoord en dat men zo mensen gedurende lange jaren in een totaal onzekere situatie laat;*  
*Overwegende dat verzoeker zich niettegenstaande dit alles zeer degelijk in België heeft geïntegreerd dat het om een man gaat met ruime sociale vaardigheden.*  
*Dat hij zeer veel vrienden en kennissen heeft in België en hij in Armenië op niemand kan terugvallen.*  
*Dat hij er geen familie meer heeft geen huis niets.*  
*Overwegende dat verzoeker nu opnieuw asiel heeft aangevraagd omdat hij werkelijk niet terug kan in veiligheid naar zijn land.*  
*Dat zijn veiligheid er trouwens in gevaar is. Dat hij bij zijn laatste verblijf in eigen land einde 2016 begin hij werd lastig gevallen door de overheid.*  
*Dat nog steeds dezelfde politieke partijen aan de macht zijn als in 2007.*  
*Dat de overheid hem ten kwade duid dat hij het politiek gesjoemel met geld in Europa naar buiten heeft gebracht.*  
*Dat de Armeense overheid duidelijk represailles willen nemen ten aanzien van verzoeker.*  
*Dat verzoeker geen andere keuze had dan opnieuw zijn land te verlaten.*  
*ernstig moeilijk te herstellen nadeel bij gedwongen terugkeer*  
*Gevaar voor eigen veiligheid , bedreiging fysieke integriteit in Armenië .”*

3.2. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de fax van 19 juli 2017, blijkt dat de verzoeker schriftelijk afstand gedaan heeft van zijn asielaanvraag en in dezelfde verklaring expliciet te kennen heeft gegeven zo snel mogelijk te willen terugkeren naar Armenië. Bovendien blijkt uit het 'verslag vertrek' dat de verzoeker op 27 juli 2017 zonder verzet vertrokken is naar zijn land van herkomst. Uit deze gegevens blijkt dat de verzoeker geen belang meer heeft bij het aanvoeren van de schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, noch bij zijn argumenten dat hij in Armenië op niemand kan terugvallen, dat hij al heeft geprobeerd opnieuw een leven in Armenië op te bouwen maar dat hij opnieuw in gevaar was, dat hij er geen familie of huis meer heeft, dat hij niet terug kan omwille van de veiligheidssituatie in Armenië, dat hij problemen heeft met de overheid, en dat hij in Armenië fysiek bedreigd zou worden. De Raad merkt overigens op dat al deze argumenten betrekking hebben op de verwijderingsmaatregel, namelijk het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en niet op het inreisverbod. Zoals uit punt 2.1. van

dit arrest blijkt is de vordering enkel ontvankelijk voor zover zij gericht is tegen het inreisverbod. Dit onderdeel van het enig middel is dan ook niet ontvankelijk.

De verzoeker betoogt in zijn enig middel dat hij genoodzaakt was op een andere naam een visum aan te vragen om Armenië te verlaten. De verzoeker stelt verder dat de verweerder verwijst naar een veroordeling die dateert van 2011, maar dat hij niet vermeldt dat de verzoeker een volledige opschorting van straf heeft gekregen omdat het om vrij geringe feiten ging, namelijk een diefstal van sigaretten. Verder wordt er volgens de verzoeker geen rekening gehouden met het feit dat hij tot driemaal toe een aanvraag heeft gedaan om te werken, maar deze steeds negatief beantwoord werd en men mensen op die manier jaren in een onzekere situatie laat. Verder stelt de verzoeker dat hij zich in België zeer degelijk heeft geïntegreerd dat hij een man is met ruime sociale vaardigheden.

De Raad stelt vast dat het inreisverbod in casu werd opgelegd omwille van twee redenen: enerzijds werd voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn toegestaan, en anderzijds werd een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd. De verzoeker betoogt dat hij in 2016 België al eens zou verlaten hebben, maar brengt hiervan geen enkel concreet bewijs bij. Hoe dan ook betwist de verzoeker niet dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn werd toegestaan. Dit motief blijft dan ook staan. De Raad stelt verder vast dat de verzoeker toegeeft dat hij in 2011 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen, maar dat hij de feiten probeert te minimaliseren door te stellen dat hij opschorting van straf zou gekregen hebben en het zou gaan om diefstal van sigaretten. Daarmee maakt de verzoeker echter niet aannemelijk dat het motief van de tweede bestreden beslissing dat hij werd veroordeeld tot vier maanden gevangenisstraf en een geldboete wegens diefstal, kennelijk onredelijk zou zijn. De verzoeker geeft in zijn enig middel ook toe dat hij gebruik gemaakt heeft van valse of vervalste documenten, in casu een vals visum type C, en dat hij gebruik maakte van verschillende identiteiten. Ook dit motief van de tweede bestreden beslissing bevestigt de verzoeker dus. Met het argument dat hij geen andere keuze zou gehad hebben om zijn land te verlaten maakt hij evenmin aannemelijk dat deze motieven van de tweede bestreden beslissing kennelijk onredelijk zouden zijn. De verzoeker geeft in zijn enig middel dan ook toe dat het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat hij fraude gepleegd heeft of andere onwettige middelen heeft gebruikt om toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden en op grond waarvan hem een inreisverbod van vier jaar werd opgelegd, correct is.

Ten slotte maakt de verzoeker niet aannemelijk dat het feit dat geen rekening gehouden wordt met het feit dat hij tot driemaal toe een aanvraag heeft gedaan om te werken, kennelijk onredelijk zou zijn. De verzoeker geeft immers zelf aan dat zijn aanvraag telkens werd geweigerd en hij dus niet voldeed aan de wettelijke voorwaarden. Bovendien doet het feit dat de verzoeker tot driemaal toe een aanvraag indiende om te werken niets af aan de motieven van de tweede bestreden beslissing, die allemaal overeind blijven.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoeker de schending van de door hem opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft hij aannemelijk gemaakt dat de tweede bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is niet gegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

#### 5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU